

KS. SERWATKA ANTONI (1914-2000)

Antoni Serwatka urodził się 5 września 1914 roku w Żytowiecku. Jego rodzicami byli Franciszek i Agnieszka z domu Konura. Prowadzili oni gospodarstwo rolne. Wychowali dziesięcioro dzieci. 29 czerwca 1926 roku w rodzinnej parafii przystąpił do I Komunii świętej, a sakrament bierzmowania z rąk biskupa Walentego Dymka przyjął w Gostyniu 20 lipca 1929 roku. Po ukończeniu szkoły powszechnej wstąpił do Kolegium Ojców Oblatów w Lubiążu, gdzie w roku 1934 zdał maturę przed Prywatną Komisją Egzaminacyjną. Następnie udał się do nowicjatu Ojców Oblatów w Markowicach. Po ukończeniu studiów filozoficznych, 25 sierpnia 1937 roku opuścił Klasztor Ojców Oblatów i udał się na Śląsk do Chorzowa. Z powodu trudnych warunków materialnych na jeden rok przyjął pracę biurową przy Polskich Kopalniach Skarbowych w Chorzowie, aby zapracować na dalsze studia. Tam wstąpił do Sodalicii Mariańskiej. Z początkiem roku szkolnego 1938/1939 zgłosił się jako słuchacz nadzwyczajny na Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Tutaj uznano jego studia filozoficzne i przyjęto go na drugi rok Wydziału Teologicznego, który zakończył pomyślnie, zdając wszystkie egzaminy i uzyskując prawa studenta zwyczajnego. Będąc studentem w Krakowie utrzymywał kontakt z alumnami śląskiego seminarium.

Wojna polsko-niemiecka przeszkodziła w kontynuowaniu studiów w Seminarium Duchownym. Z początkiem września 1939 roku przyjął ponownie pracę biurową przy dawniejszych Polskich Kopalniach Skarbowych w Chorzowie, gdzie pracował do 15 kwietnia 1940 roku. Jako Polak pochodzący z województwa poznańskiego musiał odejść z pracy. 4 lipca 1940 roku powrócił do rodziców do Żytowiecka. Tu pomagał im w prowadzeniu gospodarstwa. 24 czerwca 1942 roku Niemcy wywłaszczyli rodziców z gospodarstwa. Podczas okupacji pracował jako księgowy w Gostyniu w firmie „Rolnik”. Cały czas niewoli spędził pod opieką księdza proboszcza Bronisława Siczyńskiego w Gostyniu, pomagając w biurze parafialnym i w niedziele w kościele w Domachowie, gdzie Polacy mogli uczestniczyć we mszy świętej.

Po zakończeniu wojny, 21 marca 1945 roku, poprosił o przyjęcie do Seminarium w Poznaniu. Przyjęty został na IV rok studiów. Wkrótce otrzymał tonsurę i święcenia niższe. W marcu 1946 roku przyjął święcenia subdiakonatu, a w kwietniu 1946 roku święcenia diakonatu. 2 czerwca 1946 roku w Bazylice Prymasowskiej w Gnieźnie z rąk arcybiskupa Walentego Dymka otrzymał święcenia kapłańskie. 4 czerwca w rodzinnej parafii w Żytowiecku odprawił mszę prymicyjną. 15 czerwca 1946 roku został powołany na wikariat przy kościele parafialnym w Trębaczowie – dekanat braliński (dzisiaj diecezja kaliska). Tutaj pracował do 31 sierpnia 1948 roku. Następnego dnia został przeniesiony na wikariat do Mosiny. Od 1 października 1949 roku do 31 lipca 1951 roku był wikariuszem w farze kościańskiej. 1 sierpnia 1951 roku powołano go na wikariat przy kościele parafialnym w Lesznie. Tutaj pracował tylko kilka miesięcy, bo 1 grudnia 1951 roku powierzono mu administrację kościoła parafialnego w Łękach Wielkich w dekanacie grodziskim. 1 lipca 1952 roku otrzymał tymczasową administrację kościoła parafialnego w Konojadzie w dekanacie grodziskim. Będąc administratorem w Łękach Wielkich, 25 i 26 listopada 1954 roku złożył egzamin proboszczowski. 1 marca 1965 roku objął w zarząd kościół parafialny oraz beneficjum w Rostarzewie w dekanacie zbąszyńskim (dzisiaj dekanat wolsztyński).

Wkrótce po objęciu parafii pogorszeniu uległ jego stan zdrowia. Po powrocie z kuracji poprosił kurię o przeniesienie. 16 sierpnia 1966 roku otrzymał w zarząd kościół parafialny pw. św. Mikołaja oraz beneficjum w Dubinie w dekanacie jutrosińskim. Tu obchodził srebrny jubileusz kapłaństwa. W Dubinie pełnił obowiązki proboszcza przez 25 lat, do przejścia w stan spoczynku 30 sierpnia 1991 roku. Po przejściu na emeryturę najpierw zamieszkał u siostrzenicy w Poznaniu, a potem aż do śmierci przebywał w Domu Księżych Emerytów w Poznaniu. Będąc już na emeryturze, doczekał się

złotego jubileuszu kapłaństwa. Uroczystości odbyły się w Dubinie, wśród tych, dla których pracował 25 lat. Zmarł 6 września 2000 roku, w 86 roku życia i 54 roku kapłaństwa. Został pochowany w Dubinie na cmentarzu przy kościele na Borku. W sobotę, 9 września 2000 roku odbył się pogrzeb. Mszę koncelebrowaną odprawił biskup Grzegorz Balcerek, zaś kazanie wygłosił ksiądz proboszcz Jan Ratajczak z Bojanowa.